

Vognbygning, som finder Sted, og som formentlig skulde finde Sted for det meste af disse 5½ Mill. Kr. Overfor denne Kritik har den højtærede Finansminister givet denne vidunderlige Oplysning, at der senere til Vognbygning vil komme Beløb paa Tillægsbevillingslovsforslaget; men saa er det da saa haandgribeligt, som noget kan være, at det i højeste Grad er luftigt og betydningsløst med denne Nedskæring paa Finanslovsforslaget fra 5½ Mill. Kr. til ½ Mill. Kr., naar man senere kommer med 5 Mill. Kr. eller et andet Beløb paa Tillægsbevillingslovsforslaget, saa har det jo ikke den allerringeste reelle Betydning. Jeg maatte gaa ud fra, at noget saadant kunde ikke tænkes, thi jeg har hørt den højtærede Finansministers Tale den 30. Januar ved Fremsættelsen af Tillægsbevillingsloven, og den gik nemlig ud paa, at man nu vilde bestræbe sig for, at Tillægsbevillingslovsforslaget fremtidig skulde indeholde saa lidt som muligt af, hvad der kunde og burde opføres paa Finansloven. Jeg har derfor aldrig tænkt mig, at man vilde bilde os ind, at vi nu opnaar Balance eller noget dær henimod ved Nedskæringer paa Finanslovsforslaget for 1923—24, men at vi saa nogen Tid efter faar forelagt et Tillægsbevillingslovsforslag med Bevillinger til det, man havde skaaret ned paa.

Hvis det er rigtigt, at det er Tanken, saaledes som den højtærede Finansminister sagde i Gaar, har den højtærede konservative Politiker, der sagde „Humbug“, saa absolut Ret i denne Karakterisering af Nedskæringsforslagene. Den højtærede Finansminister afviste Tanken om Angreb paa Formuerne, og han gjorde det ved helt stemningsfuldt at tale om Enkerne, de Enker, der sad med en lille Formue og netop i disse Aar havde været allervanskeligst stillet. Ja, jeg har jo i og for sig ikke nogen Pligt til at anvise Ministeren Indtægtskilder, men jeg tror dog, at der er andre end Enkerne, man kunde beskattede. Jeg tror ikke, der var nogen Nødvendighed for, at just Enkernes fattige Skærv skulde bruges, der er vist et Par Formuebesiddere foruden disse Enker, som man kunde faa Øje paa, hvis man gjorde sig lidt Umage. Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har i alt Fald opdaget en med 20 Mill. Kr., det var sikkert ingen Enke, og af den Slags, om ikke just med 20 Mill. Kr., saa dog af en lignende Kategori, findes der sikkert adskillige. Jeg anbefaler den højtærede Finansminister at spørge Udenrigsministeren, om han ikke tror, der er nogle med saadanne Formuer, der kunde taale

en Beskatning. Den højtærede Finansminister advarede mod Angreb paa Formuebesidderne ved at foreholde os den Mulighed, at disse Formuebesiddere kunde trække sig bort fra Landet. Ja, det maa dog være utænkeligt, at disse udmærkede Mænd, Samfundsstøtter, alle de, der har siddet i de store Selskabers Bestyrelse, Landmandsbankens Direktion og i Bestyrelsen i de andre Selskaber, hvor Formuerne er tjent i disse Aar, og som er dekoreret med alle den danske Stats højeste Udmærkelsetegn, det er dog vel utænkeligt, at de for en Smule Forøgelse i Beskatningen skulde finde paa at trække sig bort fra Landet, det kan jeg dog ikke tro, jeg hører ganske vist ikke til den Kreds af Borgere, saa jeg kender ikke Stemningen i de Kredse saa godt (Afbrydelse af Indenrigsministeren) — jeg kender ikke Stemningen i disse Kredse saa godt som f. Eks. den højtærede Indenrigsminister; men jeg tror, at Ministeriet med den Tilknytning, det har til de Kredse, maa kunne øve en gavnlig Paavirkning, saaledes at saadanne Forsøg ikke sker. Der maa jo være Samfundsfølelse i disse Kredse, maa jeg antage; jeg har da mange Gange læst smukke Taler, der er holdt om denne Samfundsfølelse, som man føler Trang til at paakalde ved passende Lejligheder. Og skulde det endelig være saa, at der er Fare i saa Henseende, er der noget, der hedder Lovgivning mod Kapitalflugt, det kender man fra Udlandet, og noget lignende kunde man ogsaa i Danmark slaa ind paa, hvis der skulde være en saa slap Moral i Overklassens, i Formuebesiddernes Kredse. Jeg forstod imidlertid, at den højtærede Finansminister var meget betænkelig ved noget saadant, og jeg føler mig bestyrket i den Opfattelse, at det for Ministeriet først og fremmest gælder om at beskytte Formuebesidderne og Militærvæsenet, men at alt, hvad der ligger udenfor disse to Kategorier, er temmelig ligegyldigt, Tjenestemænd og Smaafolk overhovedet skal betale Gildet og det Spekulationstab, som Overklassen har paaført Samfundet; de fattige, som intet har faaet med af Stegen i de gyldne Aar, skal nu betale, og Formuebesidderne skal fremdeles skaanes.

Overfor de kritiske Bemærkninger om, at der ikke var Udsigt til, at det, der var foreslaaet, vilde strække til, stillede den højtærede Minister i Udsigt, at der vilde komme flere Spareforslag, men han anbefalede at vente med Kritikken over Nedskæringen i Sygekasselov, Invalidérente og deslige, indtil disse Forslag foreligger. Jeg har allerede forud undladt at beskæftige